

Escultura renacentista

Característiques generals:

-**Evolució** progressiva des de l'inici a Florència (*Quattrocento*) fins al classicisme i el manierisme del segle XVI (*Cinquecento*).

-Inspiració en **models clàssics**, sempre cercant el **naturalisme**, la semblança amb la realitat.

-Gran interès per **l'home** com a individu. S'estudià especialment el cos humà i la seva expressivitat.

-Es recupera **el cànon** de 9 caps del final del grec clàssic i el ***contrapposto***.

- En **els relleus** s'aplica la perspectiva geomètrica, com en pintura, i la gradació dels relleus.

Ghiberti

Brunelleschi

El sacrifici d'Isaac

Ghiberti: Portes del Baptisteri Florència

Ghiberti: Detalls Porta del Paradís

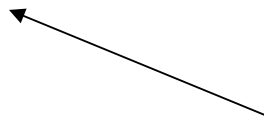

Embriaguesa de Noé

La creació

Història de Josep

- **Independència de l'escultura en relació amb l'arquitectura. Més accentuada al segle XVI.**

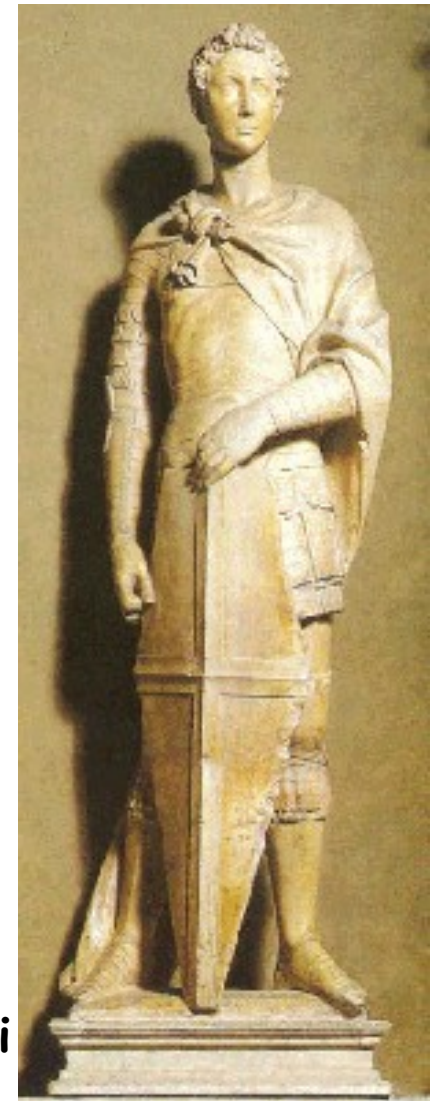
Donatello

San Marc

Habacuc

San Jordi

Donatello destaca per la seva expressivitat, sobretot en la sèrie de profetes, l'anomenat Zuccone (el calb) o Habacuc.

Esquemes formals geomètricament simples.

Donatello, Condottiero
Gattamelata (Pàdua)

Verrocchio, Condottiero
Colleoni, 1479 (Venècia)

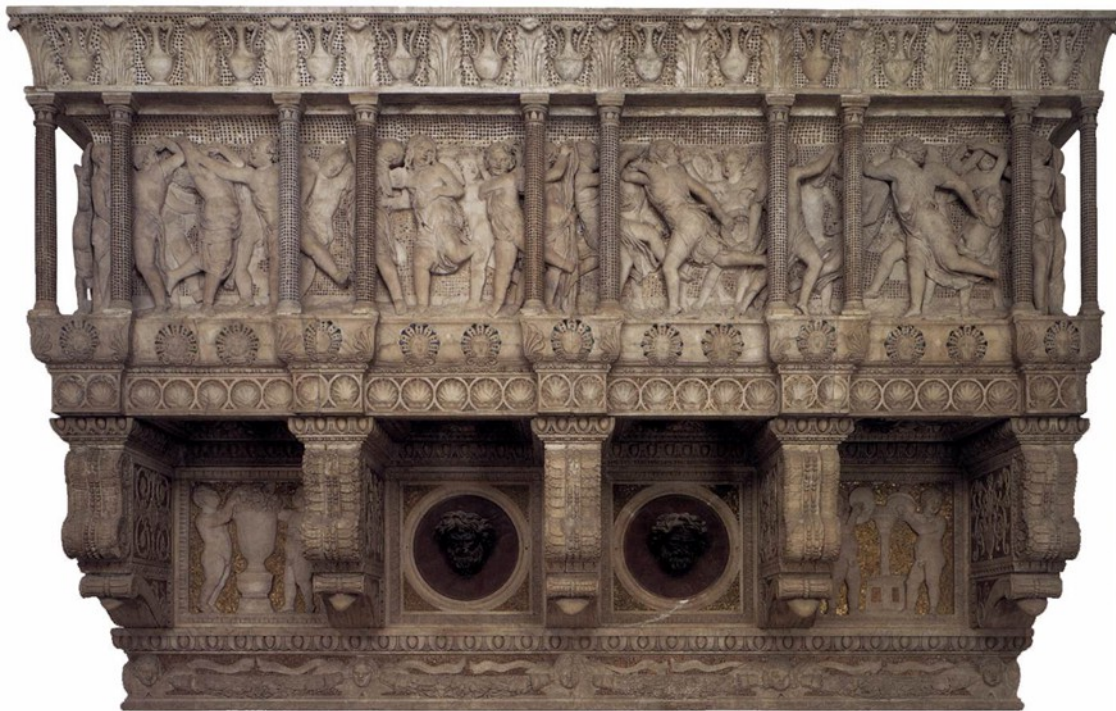
Els temes religiosos continuarien destacant, tot i que tindrien també molta importància els nus, els mitològics, el retrat en bust i **eqüestre**. Aquesta última és una clara recuperació de la romana, com la de Marc Aureli.

Els **materials** eren el marbre, el bronze, la fusta, el guix, la pedra...

Lluneta del Duomo de
Florència

Donatello, *Cantoria* (Duomo de Florència)
Era un balcó per al cor.

La terracota vidriada i policromada era una
altra tècnica i material, en la qual destacà el
taller dels Della Robbia.

Detall de l'Hospital dels Innocents, Florència.

Escultura del Cinquecento: **Miquel Àngel**

- Al **segle XVI** seguiria els camins del Quattrocento amb una tendència al monumentalisme i una concepció més laboriosa.
- La independència de l'escultura en relació amb l'arquitectura era més gran.
- **Miquel Àngel** defensava un únic punt de vista òptim, el frontal.
- També Miquel Àngel plasmà la **terribilità** en les seves obres.

Madonna amb Nen, 1501

L'artista esculpia tota la peça d'un sol bloc de marbre. **Miquel Àngel** ho nomenava "*per força di levare*" (a força de treure), com es pot veure en els seus esclaus, inacabats, per a la tomba del papa Juli II, el centre de la qual és el Moisès.

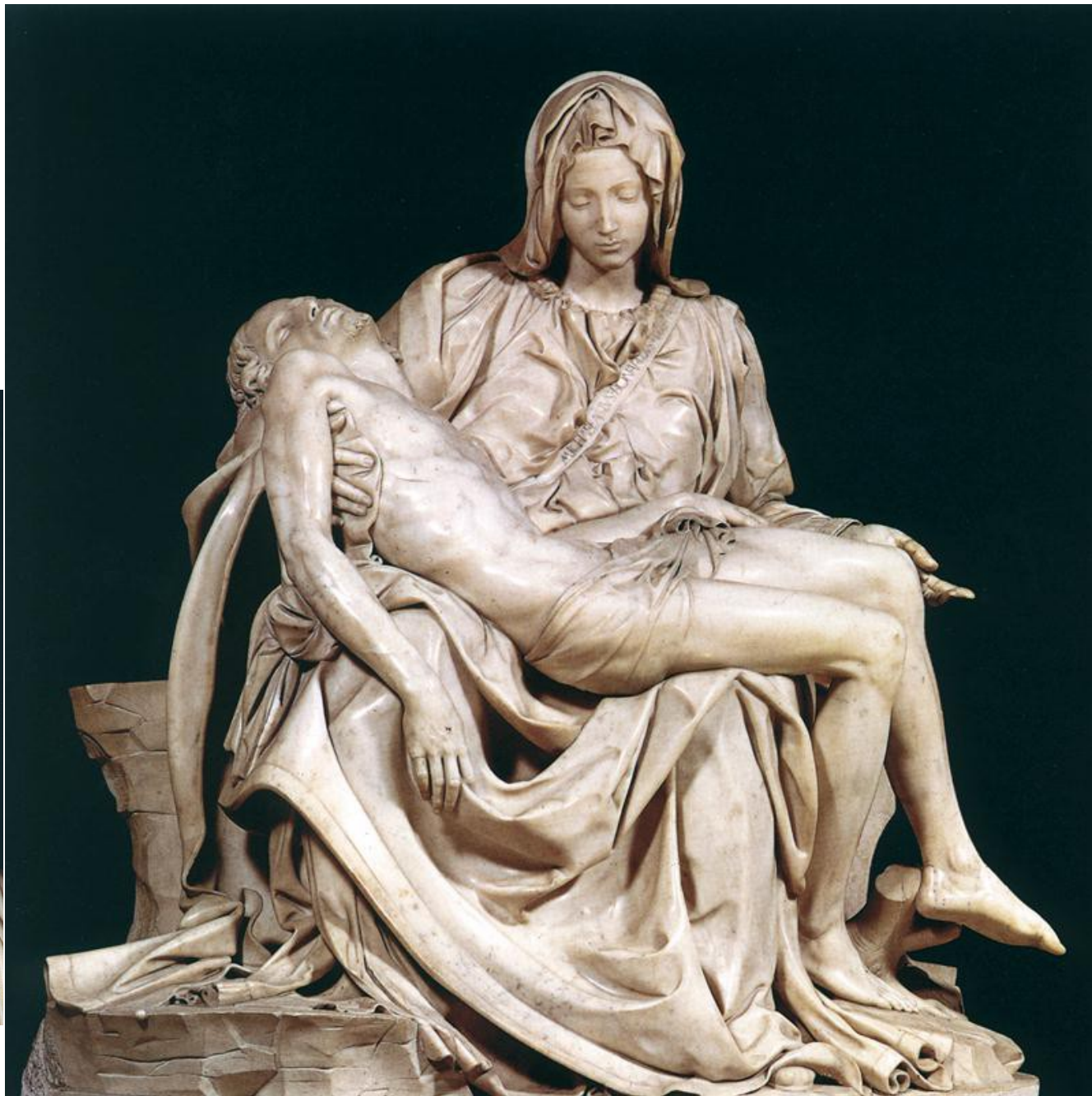
Bacchus, 1497

Tomba de Juli II, Moisès, 1515 i Esclau, 1519

Pietat del
Vaticà,
1498-
1499

Pietats de Palestrina i de Florència

**Pietat Rondanini
Milà**

**David, 1501
Florència**

- Els **escultors manieristes** utilitzaven diversos blocs per a les seves obres, i múltiples punts de vista (multifacialitat)
- Predomini de línies corbes.
- El **cànon manierista**: les figures s'allarguen i es retorcen sobre ells mateixes creant una forma serpentinata o helicoidal.
- **Escultors** importants van ser: Giambologna, Cellini i la família Leoni.

Giambologna, El rapte de les Sabines, Florència.

Benvenuto Cellini, Perseu amb el cap de la medusa., Florència.

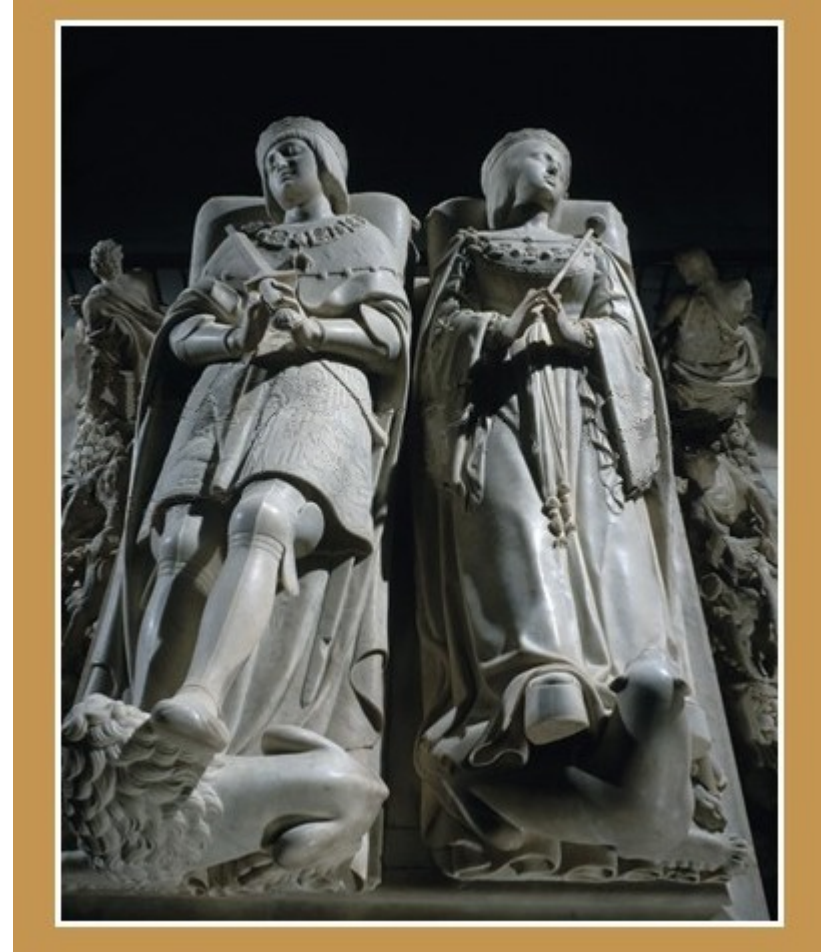

Leone Leoni, Carles V
vencent el furor.

Al segle XVI, a **Espanya**, els escultors van prendre com a models a Donatello i Miquel Àngel

Bartolomé Ordoñez va fer moltes obres, com el rerecor de la catedral de Barcelona i la tomba de Felip el Bell i Joana la Boja, a la Capella Reial de Granada.

Alonso
Berruguete va
rebre
influències de
Miquel Àngel en
obres com *San
Sebastià* o el
*Sacrifici
d'Isaac*.